

චූරු පැංචාගේ ඛේ අමාරුව

අගමිණි උදුම්බරා පල්ලේගෙදර

චූර්ණ පැංචාගේ බසේ අමාරුව

අගමිණි උදුම්බරා පල්ලේගෙදර

කතෘ

කතෘගේ වෙනත් කෘති

පළමු දිගහැරුම

මහමායා ඩාලිකා විදුහල - මහනුවර

I ශ්‍රේණිය

2025.02.08

ISBN 978-624-208-405-3

පිළිම

මාගේ පාසල් දිවියේ
පළමු ගුරුතුමිය මාගේ දෙවැනි අම්මා වන
දයාබර මන්ජුලා ගුරු මැණියන්ට
සෙනෙහසනි පිලිගන්වමි

පෙරවදන

සාහිත්‍යය දියුණුව රටක සංවර්ධනය මනින මිනුම් දණ්ඩකි ලක් ඉතිහාසයේ කෝට්ටේ, දඹදෙනි යුග කැපිපෙනෙන්නේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ප්‍රබෝධවත් කාලපරිච්ඡේද නිසාය. එසේ නම් මහාමායා ඉතිහාසයේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ස්වර්ණමය අවධිය මෙයයි දැනට වසර ගණනාවක සිට අපගේ දියණියන් ග්‍රන්ථකරණය තුළින් විස්කම් පෑම එයට හේතුවයි. පාසල තුළ පොත් ලියන සංස්කෘතියක් ගොඩ නගා එය රටේම පාසල් පද්ධතියට ව්‍යාප්තකර මෙවර ගෝලීය ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව ම ඊට සම්බන්ධ කරගැනීමට අප ගත්කතුවරියන් සමත්වීම සුවිශේෂ සිදුවීමකි.

ඉන් ඔබ්බට යමින් මෙවර පාසල් ප්‍රජාවම ආදි කතෘ කරඳුන අත්ථදස්සි මාහිමිපාණන් වහන්සේට උපහාර පිණිස අතීත යතිවර ලේඛක සම්ප්‍රදාය රට තුළ යළි ගොඩනගන්නට පිරිවෙන්න ශිෂ්‍ය හික්ෂුන් වහන්සේලා ද ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන “හෙරණගත්කරණී” ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වා දෙන්නට විය.

මෙම ශාස්ත්‍රීය සහ ශාසනික සේවාවෙන් රටේ පාසල් අධ්‍යාපනයේ සහ පිරිවෙන්න අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක වෙනසක් ඇතිකරන්නට නායකත්වය දීමට ලැබීම එහි විදුහල්පතිනිය වශයෙන් මා හට අභිමානයක් වන අතරම පාසලක් වශයෙන් ලබන ජයග්‍රහණයක් ද වෙයි. පීචිතයේ මුල් අවධියේම තම සහජ කුසලතාව හඳුනාගනිමින් ලේඛන කරණයට යොමුවීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එළිදකින මෙම කෘතිය ඉදිරි අධ්‍යාපනය සඳහා මෙන්ම අනාගත දිවිය සඳහා අත්වැලක් වනු නො අනුමානය.

විදුහල්පතිනිය,

ගඟිකලා සේනාධිර,

මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර.

හරිම ලස්සන හුරුබුහුටි වදුරු පැන්වා

හැමෝම කිව්වේ ඒ වීහදියට.

යාලුවෝ වදුරු පැන්වාට හරිම ආදරෙයි .

මොකද දන්නවාද? වදුරු පැන්වා හැමෝටම

ආදරෙන් සලකනවා. හැබැයි පොඩි පොඩි

තරක වැඩ නැතුවාම නොවෙයි.

දවසක් වදුරු පැන්වා යහලුවන් සමග සෙල්ලම් කරමින් සිටියා.

"යාලුවනේ මට නම් දැන් හොදටම බඩගිනියි." වදුරු පැන්වා කීවා .

"අනේ යාලුවේ අපිටත් බඩගිනියි." අනික් යාලුවෝත් කීවා.

එහෙනම් යාලුවනේ මම ගිහිල්ලා කන්න මොනාහර් හොයාගෙන එන්නම් කියලා වදුරු පැන්වා පිටත් උනා.

ටික දුරක් යනකොට හොදට ඉදුණු කෙසෙල් කැණක් තියනවා වදුරු පැන්වා දැක්කා.

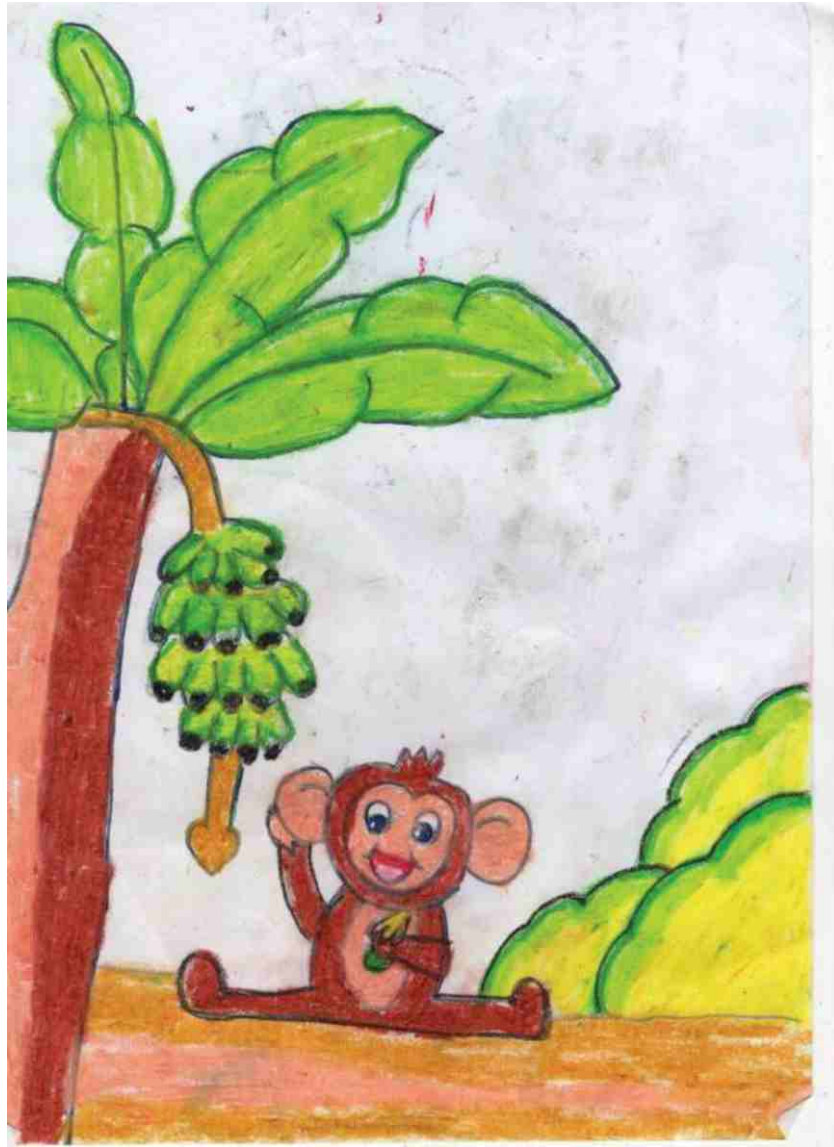
වදුරු පැන්වාගේ කටට කෙල ඉනුවා...

"මිමිමි..... අපුරු සුවද.....

හොදට ඉදුණු කෙසෙල් මම ආසම පලතුර..."

වදුරු පැන්වා සතුවින් කැගැසුවා

කෙසෙල් ගස ලගටම වෙලා වදුරු පැන්වා කෙසෙල් කන්න පටන් ගත්තා.

"ආ....

යාලුවන්ටත් අරන් යන්න මින" කියලා කෙසෙල්
කැණෙන් කෙසෙල් ඇවරී කිහිපයක් අරගෙන
යහලුවන් සිටින දිහාවට වදුරු පැන්වා පැන
පැන යන්න ගියා.

යහලුවන් සතුටින් කෙසෙල් කාලා බඩ පුරවා
ගත්තා.

යහලුවන් වදුරු පැන්වාට ස්තුති කලා.වදුරු
පැන්වාටත් හරිම සතුවුයි.

ර්ලඟ දවස ,

අද නම් හරිම කම්මයි... යාලුවෝ කවුරුත් නෑ
සෙල්ලම් කරන්නත්....

මම අද මොකද කරන්නේ.... වදුරු පැන්වා
කල්පනා කලා.

අද උදේම වදුරු පැන්වාගේ අම්මයි තාත්තායි
දුර ගමනක් ගිහිල්ලා. යන්න කලින්

"පුතේ අපි එතකල් ගෙදරින් කොහෙවත්
යන්න එපා " කියලා තමයි ගිහින් තියෙන්නේ.

මොකද කරන්නේ

පොඩි බඩගින්නක් තත් තියනවා....

වදුරු පැන්වාට එකවරම කලින් දවසේ කාපු
කෙසෙල් මතක් උනා.

යන්න මිනි එතනට , තව කෙසෙල් තිබුනතේ..
කියලා හිතපු වදුරු පැත්තා එක පිම්මට
කෙසෙල් ගස ගාවට ගියා.

හපොයි... කලින් දවසේ කාපු කෙසෙල් වල
ලෙලි ගොඩක් ගස යට. හැබැයි තැන් තැන්වල
කෙසෙල්ගෙඩි කිහිපයකුත් වැටිලා තිබුනා.
අතේ ... මට හොදටම බඩගිනියි."

කමක්නැ බිම වැටුනට , මේ බිම වැටිලා තියන
කෙසෙල් ගෙඩි ටික කනවා."කියලා හිතපු
වදුරු පැත්තා එතන බිම වැටිලා තිබුන
කෙසෙල් එකින් එක කන්න පටන් ගත්තා.

"දැන්නම් හොදටම බඩ පිරුනා. ගෙදර
කවුරුත් තැනි නිසා ඉක්මනින් ගෙදර යන්න
මිනි ..." එහෙම හිතපු වදුරු පැත්තා ගෙදර
යන්න පිටත් උනා.

ටික වේලාවක් යනකොට වදුරු පැන්වාට මහන්සි ගතියක් දැනුනා.

"අනේ මගේ බඩ රිදෙනවා වගේ" වදුරු පැන්වාට දැනුනා . බඩේ අමාරුව ටිකෙන් ටික වැඩි උනා. දැන්නම් හොදටම අමාරුයි. වදුරු පැන්වා හොදටම අඩන්ත ගත්තා.

මේ වෙලාවේ වදුරු පැන්වාගේ යහලුවා හා පැන්වා සෙල්ලම් කරන්න කියලා වදුරු පැන්වාට හොයාගෙන ඇවිල්ලා.අනේ... මේ මොකද යහලුවේ ඔයා හොදටම අඩන්තේ.."
හා පැන්වා කලබල වෙලා ඇහුවා

අනේ මට හොදටම අමාරුයි. මගේ බඩ රිදෙනවා...."වදුරු පැන්වා දුකෙන් කීවා.
අපි යමු වලස් වෙද මාමා ගාවට, කියලා හා පැන්වා වදුරු පැන්වාට වලස් වෙද මාමාගේ රෝහලට එක්කගෙන ගියා.

වදුරු පැන්වාගේ ඇඩිල්ල ඇහිලා වලස් වෙද මාමා රෝහලෙන් එලියටම ඇවිල්ලා බැලුවා මේ මොකද කියලා .

"අතේ වෙද මාමේ අපේ වදුරු පැන්වාට හරිම අමාරුයි. හොදටම බඩ රිදෙනවා කියලා අඬනවා."

හා පැන්වා උත්තර දුන්නා .

"හොදයි... අපි මුලින්ම වදුරු පැන්වාට පරීක්ෂා කරලා බලමු" කියලා වෙද මාමා වදුරු පැන්වාට එක්කගෙන ගියා.

වලස් වෙද මාමා වදුරු පැන්වාට හොදින් පරීක්ෂා කලා.

"වදුරු පැන්වාගේ බඩේ පැන්තක් ඉදිමිලා... කියන්න බලන්න මේ දවස්වල මොනවාද කැවේ කියලා ." වලස් වෙද මාමා ඇහුවා.

එතකොට වදුරු පැන්වාට මතක් උනා එයා බිම වටිලා තිබුන කෙසෙල් කාපු හැටි. වදුරු පැන්වාට ලැජ්ජා හිතූනා කියන්න. ඒත් බොරු කියන්න හොද නැති නිසා වදුරු පැන්වා විස්තර වෙද මාමාට කිව්වා.

දැන් මේ විදියට එදා විතරද කැම කැවේ කියලා වලස් වෙලා මාමා අහනකොට, " අතේ මාමේ

මම පලතුරු කන්න ගොඩක් ආසයි. ඉතින් සමහර වෙලාවට බිම වැටිලා තිබුණත් පලතුරු මම කනවා."

හා පැත්තටත් හරිම පුදුමයි. මොකද ඉස්කෝලේදී කියලා දුන්නේ බිම වැටුණු පලතුරු කන්න එපා කියලනේ....

දැන් බලන්නකෝ වදුරු පැත්තේ.....ඔයා කාපු තරක දේවල් බඩේ එක තැනක එකතු වෙලා.එක නිසයි බඩ රිදෙන්නේ.

"අනේ මාමේ මට සමවෙන්න.මම ආය බිම වැටුණ පලතුරු කන්නේනෑ. අනේ මගේ බඩේ අමාරුව හොද කරලා දෙන්න "කියලා වදුරු පැත්තට හොදටම අඩනවා.

හොදයි.... හොදයි...අපි බඩේ අමාරුව හොද කර ගනිමු. හැබැයි වදුරු පැත්තේ අපිට ඔයාගේ බඩ කපලා ඔපරේෂන් කරලා තමයි මේ දේවල් අයිත් කරන්න වෙන්නේ. වෙද මාමා හරිම බැරෑරුම් විදියට උත්තර දුන්නා.

මේ වෙලාවේ ගමනක් ගිහින් ආපු වදුරු
පැත්තාගේ අම්මායි තාත්තායි එතනට ආවා.

වදුරු පැන්වා අඩනවා දැකපු අම්මා "අනේ මගේ පුතාට හොදටම අමාරුද වෙද මාමේ" කියලා අඩ අඩා ඇහුවා.

අපිට පොඩි ඔපරේෂන් එකක් කරන්න වෙනවා කියලා වෙද මාමා කරුණු පැහැදිලි කරලා දුන්නා.

වලස් වෙද මාමා වදුරු පැන්වාගේ බඩේ නිවුනු තරක දේවල් ටික අයිත් කලා.

දැන් වදුරු පැන්වාට හොදටම සනීපයි. බඩේ අමාරුව හොද වෙලා. හැබැයි බඩ කපලා අයිත් කරපු නිසා කැපුම් පාරට ටිකක් ඊදෙනවා.

"අනේ අම්මේ, තාත්තේ..... මට සමාවෙන්න. මම ආය කවදාවත් බිම වැටිලා නියන දේවල් කන්නේ නෑ". වදුරු පැන්වා කීවා.

තමන්ගේ වැරද්දක් නියනවානත් ඒක හදාගන්න එක හොද පුරුද්දක් " කියලා ඒක අහගෙන හිටපු වෙද මාමා කීවා.

"ඒක තමයි අපේ වදුරු පැන්වා අපිට හරිම ආදරෙයි , අපිට උදවු කරනවා. මේ වගේ වැරදි පුරුදු අත්හරින එක හොදම හොදයි". කියලා හා පැන්වාවක් කීවා .

ඉතින් මේ වදුරු පැන්වා තත් රිට පස්සේ වැටුණු පලතුරු කන්න ගියේ නෑ. ඒ නිසා බඩ අමාරු හැදුනේත් නෑ. එයා යාලුවෝ එක්ක සතුටින් කාලය ගතකලා.

ඉතින් පුංචි යාලුවනේ අපිත් කවදාවත් බිම
වැටිලා තියෙන දේවල් කන්න හොද නෑ. එහෙම
උනොත් වදුරු පැත්ත වගේ අසනීප වෙන්න
පුලුවන්.

එහෙම නොවී හැමදාම නිරෝගිව ඉන්න
හැමදාම හොද පුරුදු තමන්ගේ ජීවිතයට
එකතු කර ගන්න.

පසුවදන

රටේ අනාගත සංවර්ධනයට ඉවහල්වන සාහිත්‍යය ප්‍රබෝධයන් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක දියුණුවත් සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණය විභවතා කොටගත් අනාගත පරපුරේ හැකියාවන් ඔප්නැවීම සහ ඵලදායීවීමට වේදිකාවක් ගොඩ නැගීම වැනි බහුවිධ පරමාර්ථ ඇතිව 2014 වසරේ පටන් මාගේ සංකල්පයකට අනුව ක්‍රියාත්මක පාසල් දරුවන් ගුණ්ථකරණයට යොමුකරන ක්‍රියාමූලක පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය යටතේ මේ වන විට ලේඛක අංකුර හැට දහසකට වැඩි ප්‍රමාණයක් දේශීය සාහිත්‍ය කෙතේ රෝපණය කිරීමට ලැබීම අප ලැබූ භාග්‍යයකි. එම බීජ දැවලා වැඩෙන්නට අවැසි සරු පසක් සැකසීම සමාජ වගකීමයි. පාසලක් මුල්වීමෙන් අධ්‍යාපනයේ ඵලදායිතාව වෙනුවෙන් වසර ගණනාවක් අඛණ්ඩව පාසල් කලාප, පළාත්, ජාතික සහ ජාත්‍යන්තර තලය දක්වා ක්‍රියාත්මක කර ඇති මෑත ඉතිහාසයේ එකම ව්‍යාපෘතිය මෙයයි.

මෙවර ඒ සඳහා පිරිවෙන් ශිෂ්‍ය හික්ෂුන් වහන්සේලා ද සම්බන්ධ කර ගැනීම විශේෂත්වයකි. මෙහිදී මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති තුමිය, දියණියන්, ගුරුහවතුන්, දෙමාපියන් සහ ආදි ශිෂ්‍යාවන් දැක්වූ කැප කිරීමට ජාතියේ ප්‍රණාමය හිමිවිය යුතුය.

මුද්‍රිත පොත තවමත් අපේ අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන මෙවලමයි. පොතකින් දරුවෙකුට ලැබෙන ආස්වාදය අන් කිසිවකින්වත් ලබාදිය නොහැකිය. මානව දැනුම ගබඩාකර තැබීමට විවිධ විද්‍යුත් උපාංග භාවිතයට එක්වීමත් සමඟ දරුවන් එයින් දුරස්ථව අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බවට අනර්ථකාරී මෙන්ම සමාජය තුළ විවිධ ගැටලු ප්‍රශ්න නිර්මාණය වීමට හේතු වී ඇති බව පර්යේෂණාත්මක ව සනාථ වෙයි. මෙයට පිළියම් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක මෙම ව්‍යාපෘතියෙන් වසර ගණනාවක් මුද්‍රිත පොත් රචනාකර සිටිමින් තාක්ෂණය යුගයේ ස්මාර්ට් බාල පරම්පරාව නූතන තාක්ෂණය සමග ගළපමින් දැනට වසර දෙකක සිට රටේම පාසල් දරුවන් සමග එක්ව විද්‍යුත් කෘති රචනාකරයි. තම නිර්මාණ ජාත්‍යන්තර පාඨකයන් වෙත ගෙනයාමට මහාමායා බාලිකාවයන් සිටිමින් වේදිකාවක් ගොඩනගා දී තිබේ තම නිසඟ, සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාව තුළින් එයට පිවිසි පුංචි ගත්කතුවර ඔබගේ ලේඛන දිවියට මගේ සුභාශීංසන.

ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ සම්බන්ධීකාරක,
සෙනෙවිරත්න මහලේකම්